

กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ

(ฉบับที่ ๓๑)

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช ๒๔๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๖ เข้าทำโดยอนุมติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ กฎข้อบังคับนี้เรียกว่า “กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๔๕
- ข้อ ๒ กฎข้อบังคับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
- ข้อ ๓ บรรดากฎข้อบังคับและระเบียบในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในกฎข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับกฎข้อบังคับนี้ ให้ใช้กฎข้อบังคับนี้
- ข้อ ๔ ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๒๘ ดังต่อไปนี้

(๑) เพิ่มเติมคำนิยาม ในหมวด ก. ข้อบังคับทั่วไป ข้อ ๑

“เรือใบ” หมายความว่า เรือที่เดินด้วยใบ และไม่ใช้เครื่องจักรกล

“เรือใบกล” หมายความว่า เรือที่เดินด้วยใบเป็นหลัก และใช้เครื่องจักรกลเป็นเครื่องช่วยในการขับเคลื่อน โดยมีอัตราส่วนระหว่างพื้นที่ของใบต่อระวางขับน้ำเกินกว่า ๕

(๒) ยกเลิก ข้อ ๕.๑ ของหมวด ข. การแบ่งประเภทเรือ ข้อ ๕ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“๕.๑ ถ้าเป็นเรือใบหรือเรือใบกล ต้องมีเครื่องมือเดินเรือสำหรับตรวจหาที่เรือ โดยวิชาเดินเรื่อนำร่องชายฝั่ง”

(๓) ยกเลิก ข้อ ๘.๔ ของหมวด ข. ว่าด้วยคนประจำเรือ ข้อ ๑ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“๘.๔ เรือใบหรือเรือใบกลที่มีขนาดความยาวตลอดลำเกินกว่า ๑๖ เมตร

นายเรือ ต้องมีประกาศนียบัตรผู้ควบคุมเรือที่มีใบเรือกล ”

ข้อ ๕ ให้อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

ถวัลย์รัฐ อ่อนศิระ

อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี